

I det spørgsmål, som arbejds- og undervisningsministrene skal besvare i dag, fokuserer man jo udelukkende på, om udbygningstakten holdes i forhold til det helt tilfældigt valgte mål om at sikre netop 60.000 flere pladser inden år 2000. Jeg vil meget gerne høre, om SF sidder inde med sådanne behovsanalyser. Hvis dét er tilfældet, vil vi meget gerne have dem i Arbejdsmarkedsudvalget, for vi er meget interesserede.

Jeg tror ikke, at der er nogen, som er uenige i, at voksen- og efteruddannelsesindsatsen er af kolossal betydning for konkurrenceevnen og dermed for beskæftigelsesudviklingen i de kommende år. Desto mere fatalt vil det være, hvis indsatsen fejler. Det har vi simpelt hen ikke råd til. Der er vitterlig brug for en grundlæggende reform.

I statsministerens åbningstale blev en voksen- og efteruddannelsesreform da også lanceret som regeringens helt store slagnummer i dette folketingsår, og i finanslovaftalen mellem regeringen, Det Konservative Folkeparti og Venstre hed det:

»Regeringen vil i 1995 søge gennemført en voksen- og efteruddannelsesreform baseret på hovedprincipperne i rapporten fra firepartsudvalget. Sigtet er at skabe et enklere system – omfattende både de beskæftigede og de ledige – der giver gode rammer for udbygning af indsatsen frem mod år 2000. Der skal skabes mere efterspørgselsorienterede styringsprincipper baseret på frit optag samt taxametertilskud og kursusafgifter. Der differentieres efter uddannelsernes målgruppe og indhold.

Den nærmere udmøntning af reformen vil blive drøftet med arbejdsmarkedets parter og partierne bag denne aftale – dvs. finanslovparterne – »sådan at der i foråret kan vedtages den fornødne lovgivning med henblik på ikrafttræden af reformen den 1. januar 1996.«

Alligevel er intet sket! Tværtimod meddelte regeringen i januar, at reformen var udskudt til 1997 – officielt af hensyn til de igangværende overenskomstforhandlinger, men reelt handlede det vel mere præcist om, at regeringen ikke kunne blive enig med sig selv om, hvordan et udspil skal se ud, hvilken ressortminister der skal sidde for bordenden ved forhandlingerne, hvilket ministerium der skal stå for reformen, og endelig – i denne sammenhæng det vigtigste – hvordan finansieringen skal skrues sammen.

Bag alt dette ligger formentlig også en diskussion om vægtingen af det arbejdsmarkedsrelaterede og det almindelige i uddannelses- og kursusindholdet.

Det er utilfredsstillende, at landet ledes af en regering, hvor intern uenighed i den grad blokerer for handlekraften. For Det Konservative Folkeparti er det af afgørende betydning, at de kommende års voksen- og efteruddannelsesindsats bliver mere målrettet mod de egentlige behov. For os handler det ikke om det ene eller det andet måltal, men om at sikre en løbende matchning af arbejdskraftens kvalifikationer og virksomhedernes og arbejdsmarkedets behov.

Voksen- og efteruddannelsesindsatsen er et af de vigtigste instrumenter til forebyggelse af flaskehalse. Den øgede efteruddannelsesindsats må styres af efterspørgslen, dvs. behovet. Ideen om, at blot man stabler et mægtigt antal uddannelsespladser på benene, skal det hele nok gå, duer ikke.

Udbudsstyring tror vi ikke på og slet ikke i denne sammenhæng. Det er uden mening på forhånd at sætte et mål på 60.000 pladser og bruge milliarder af kroner på nye bygninger, uddannelser og lærerkræfter osv., hvis det efterfølgende viser sig, at der overhovedet ikke er behov for det.

En vigtig del af en effektiv efterspørgselsstyring er deltagerbetaling. Herigennem kan det tjekkes, om der er et reelt behov. Indsatsen må først og fremmest ske over for de mennesker, der har størst behov. Derfor er vi mere end skeptiske over for blot at dele klippekort ud til højre og venstre.

Endelig er det vigtigt, at det offentlige engagement i efteruddannelsesindsatsen ikke kvæler de private kursusudbydere ved unfair konkurrence m.v. Der skal være et fornuftigt samspil på fornuftige og fair vilkår.

Det er nogle af de krav og grundprincipper, vi fra konservativ side ønsker gennemført i forbindelse med en voksen- og efteruddannelsesreform.

Selv om regeringen har sprængt tidsfristen, vil vi holde den fast på finanslovaftalen fra i fjor, hvori både princippet om efterspørgselsstyring og brugerbetaling er fastslået som bærende elementer i en kommende reform.

Og netop på baggrund af vores finanslovaftale med regeringen afviser vi SF's dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Pia Christmas-Møller spurgte, om vi havde lavet en analyse, som kunne påvise, at der var et behov for lige netop 60.000 uddannelsespladser